

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Vær trøstig mit herte, bedrøv dig ey meer

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Vær trøstig mit herte, bedrøv dig ey meer", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 128.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid84366/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

11. Om Hiertets Overladenhed og
Hengivenhed i Guds Villie.

Nr. 179.

Mel. Min Jesu, mit Livens livsaligste etc.

Vær trøstig mit herte, bedrøv dig ey meer,
Tænk, at dig til hestle dog alle ting skeer,
Vil Gud det forordne,
Lad lyne og tordne,
Saa kommer dog solen onslder igien,
Kun derfor frimodig, og sorgen kast hen.

2. Man vinder dog intet med suk og med sorg,
Til freds sig at give er tryggeste borg. 356
At lade sig nøye,
Som Gud det vil fåye,
Det kalder man himlen paa jorden med skiel.
Thi hvad Gud behager, det tiener os vel.

3. Hengivenhed deri allene bestaaer,
At man er fornøyet, hvorledes det gaaer,
I medgang og glæde
Tør mangen fremtræde,
Og tale om altid frimodig i Gud,
Vær ogsaa fornøyet, naar glæden gaaer ud.

4. Fornøyleses riigdom er bedre end guld
Og krone af perler og demanter fuld,
En himmel hand finder
Paa jorden, som vinder,
Og tapper i striden og præyen bestaaer,
Hengivenhed vinder og altig formaaer.

Nr. 179. FJ2-7. 4, 2: kronen J6-7.

Overskrift: *overladenhed*] det at overlaade sig i Guds hånd, gengivelse af tysk Gelassenheit. [fr. Carl Koch, Hans Adolph Brorson, 1920, s. 9-10.
Nr. 179. Oversættelse. Mein hertz' sey zu Frieden, beträube dich nicht. C. Gensch v. Breitenau, Schr. s. 192. — 1,2: Rom. 8,28. — 1,6: henl. bort. — 2,3: med skiel; med god grund. — 3,1: hengivenhed] hengivelse i Guds vilje. — 3,2: [jornet] tilfreds; herudfra bliver fornøydelse i 4,2 = tilfredshed. — 3,5: Tænk anfærtsette for øj efter altid frimodig i Gud. — 4,4: soni hører til hand i 1,3. — 4,5: Edelen er der udeladt vers for tapper, eller det andet og er = også.

5. Gud lade os finde hengivenheds slot,
Hvad HERREN os giver, at holde for god,
Den hylen og klagen
Gjør intet til sagen,
Man svækker sin sundhed og piner sin siel,
Vær glad i vor HERRE, og træ ham kun vel.

6. Vel! jeg er i JESU fornøjet og froe,
I trængsel og glede band bliver min roe,
Hvad ham kun behager
Jeg gierne antager,
Hind ved hvad mig tiener, og søger min fred,
Thi er jeg frimodig, og bliver derved.

Nr. 180.

Mel. Nu rader Solen op.

Sielens.

357 Lær mig, hvordan jeg skal dig, JESU, finde,
Hvordan jeg mig ved dig kand overvinde,
Fra, hvad mit eget er, forlæst at blive,
Og hvad sig søger selv, at overgive.

JESUS.

2. Stat i hengivenhed opfret stille,
Og efterlev med stild min gode ville,
Dig overgiv mig plæ i fryd og plague,
At intet dig formaaer fra mig at drage.

Sielens.

3. Hvor kand jeg arme orm saaledes blive?
Hvor kand jeg mig saa plæ dig overgive?

Nr. 180. *EJL-J. 2, 2; milles] milles] J.*
5, 1: *slot*: lastning, tilflugtssted, [jr. nr. 28, 5, 1. — 5, 6: Fil. 4, 4. — 6, 2: *ros*] enten hvile eller glæde. — 6, 4: *antager*: modtager, finder mig i.
Nr. 180. Oversættelse. O JESU lehre mich, wie ich dich finde, forlæsst, Schre. s. 595. — 1, 2: ved dig; ved din hjælp. — 1, 3: *forlæst*: frigjort. — 1, 4: at slippe det, som går ud på at sage sit eget. — 2, 1: *hengivenhed*; se under nr. 179, 3, 1. — 2, 3: *plæ*: fuldstændig. — 2, 4: *af*: så at.